

ЕЛЕКТРОТЕХНИЧКИ ФАКУЛТЕТ
БЕОГРАД

Проф. Др Мило Томашевић

Декан Електротехничког факултета

ПРИМЉЕНО: 08-01-2020			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	37		Београд, 29. децембар 2019. године

Ре: Избор у звање ванредни професор за област Биомедицинско инжењерство

Као дугогодишњи наставник који је формирао профил Биомедицинско инжењерство осећам обавезу да предочим Изборном већу Електротехничког факултета Универзитета у Београду своју забринутост за развој ове области на Факултету.

Једини пријављени кандидат на конкурс за избор ванредног професора је доценткиња Др Надица Миљковић. Др Миљковић је одрасла у овој области у Лабораторији за биомедицинско инжењерство и технологије (БМИТ) и у једном периоду у предузећу *Tecsalia* Србија које сам формирао за Шпанску фондацију у Београду са циљем да се у њему запосле докторанти и истраживачи који су потекли из БМИТ лабораторије.

Сарадња Лабораторије за БМИТ са Клиником за рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић“ и пројекти на којима је учествовала су дале могућност Др Надици Миљковић да развија своје интересе и гради научну будућност. Чињеница је да је већи део инструментације која је коришћена у истраживањима развијен од стране других и да их је Др Миљковић са дозволом преузела.

Први избор у наставничко звање Др. Надице Миљковић је већ протекао неуобичајено! Предлог за унапређење тада асистента Др Надице Миљковић, непосредно после докторирања, је почео тиме што сам обавештен електронском поштом и није било предвиђено да будем члан Комисије за избор. Истаћи ћу да сам се успротивио јер чак ни рад који је директно повезан са докторатом није био публикован (наведен је у садашњем реферату као рад који се број за избор у ванредног професора).

Лабораторија за БМИТ је позната у свету по низу научних и образовних резултата и свакако, посебно због великог броја публикованих радова и учествовања чланова Лабораторије на пројектима у нас и свету. Др Надица Миљковић има врло скроман списак цитираности и Хиршов фактор само 4. Са оваквим резултатом, према правилима Министарства за просвету, науку и технолошки развој не би могла да буде руководилац пројекта. Низ студената који су докторирали под мојим менторством непосредно пре Др Надице Миљковић су врло успешни и имају много више цитата и виши Хиршов фактор (нпр. Милица Ђурић Јовичић (21 рад, 211 цитата, Хиршов фактор 8).

Из радова који су публиковани не може се јасно закључити у којем домену Биомедицинске технике су главни доприноси кандидаткиње?

Јако је интересантно да је Др Надица Миљковић напустила пројекат из области којом се бави и за коју је расписан Конкурс и прикључила се својим избором пројекту из друге области.

По мојем виђењу односи и колегијалност у Лабораторији за БМИТ поремећени и недовољно продуктивни од тренутка избора за доцента Др Надице Миљковић, а посебно после мог одласка у пензију и одласка у пензију Проф. Мирјане Поповић.

Одбио сам да будем члан Комисије за избор у коју сам предложен, пре свега из здравствених разлога, али и суочен са чињеницом да не подржавам унапређење. Наглашавам да је и неколико (четири) других експерата у области одбило да буду чланови Изборне комисије на овом конкурс.

По мојем мишљењу Др Надица Миљковић није испунила довољне услове за избор (нпр. уџбеник из области за коју се бира), и мислим да је преурањено да буде бирана у звање ванредног професора. Сходно томе предлажем да се овај конкурс оконча одлуком да се распише нови конкурс са избор у наставника (доцента, ванредног професора, редовног професора) који не угрожава запослење доценткиње Надице Миљковић, али истовремено ни будућност успешности Лабораторије за БМИТ на ЕТФ.

Академик Дејан Поповић

редовни професор у пензији